

Ook de, goed bereikbare, Scotoni hütte is nog gesloten. Maar we kunnen wel gebruik maken van het terras om er even te verpozen.

Het zigzag dalend pad noemen de arafatjes een snake. Maar echt lekker voelen ze zich er niet op. Waar we rond de sneeuw kunnen stappen doen we dat wijselijk ook. Als je gevaar en moeilijkheden kunt vermijden moet je dat ook doen.

De arafatjes zijn terug de gehele dag in onze buurt gebleven. Morgen keren ze terug naar Israël. Normaal gezien zouden we overnachten in Rifugio Lagazoui maar deze is nog gesloten. We overnachten dan maar in Rifugio Passo Valparola. De uitbaatster wist

ons te zeggen dat ze nog nooit zo een sneeuwrijke winter gezien heeft als afgelopen winter. De sneeuw lag maar liefst 17 meter hoog. Jawel, 17 meter, dit is geen drukfout. Zij heeft afgelopen winter tot drie maal toe haar zaak voor enige tijd moeten sluiten omdat er nu eenmaal geen doorkomen aan was. Ze vertelt er nog bij dat ze bij een eventuele ziekte een vogel voor de kat zou zijn. Zelfs met een helikopter zou geen hulp geboden kunnen worden door het opvliegen van de sneeuw.

Woensdag 17 juni 2009

- Van : Rifugio Valparola 2.192 m
- Naar : Rifugio Passo Giau 2.236 m
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 8 uur

Na het ontbijt nemen we afscheid van de arafatjes. Zij hebben gisteravond nog hun huurwagen opgehaald aan het beginpunt. Daar we zowat vijf kilometer verwijderd zijn van de AV1 brengen de arafatjes ons met hun wagen tot aan het vertrekpunt. We hebben wel onze emailgegevens uitgewisseld zodat we later nog contact kunnen houden met elkaar.

We passeren de alom bekende rotsformatie Cinque Torri

Al vlug komt in de verte/hoogte Rifugio Nuvolau in het zicht. We dienen echter nog een heel stuk te klimmen vooraleer we er zijn.

Tjilp...piep.

Aan de Rifugio Nuvolau kan je enkel afdalen langs de heenweg of via een klettersteig. Wij kiezen voor de klettersteig. Er ligt terug veel sneeuw en wederom zijn we de eersten die de sneeuwvelden oversteken. Het is dan ook steeds zoeken naar een markering of een stukje pad, in de verte, waar geen sneeuw meer op ligt. Soms zijn er stukken van het pad weggespoeld en moeten we zelf een pad maken.

De klettersteig bevindt zich op de linker foto. Van aan de punt schuin links naar beneden (boven de rode lijn)

André (af en toe ne raren tiep) doet hier een soort schoenendans. Hij aanroeft hier de Goden, met de schoenen in de hand, omdat hij recht in zijn schoenen zou blijven staan. Normaal gezien moet hij zijn schoenen en zijn hoofd ten hemel oprichten maar zijn schoenen en zijn hoofd wegen te zwaar, of hij is te moe zo op het einde van de dag.

We overnachten in Rifugio Passo Giau. Van hier uit kun je de rifuge zien vanwaar we komen doch op deze foto is het niet te zien omdat de rifuge te ver af staat.

Rifugio Nuvolau ingezoemd en vergroot

Donderdag 18 juni 2009

- Van : Rifugio Passo Giau 2.236 m
- Naar : Rifugio Passo Staulanza 1.768 m
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 7 uur

Het is wederom een warme dag maar dat hebben we liever dan regen en wind. Ditmaal is er veel volk op de AV1. Maar vandaag moeten we dan ook niet zo hoog gaan. We volgen vandaag een alternatieve route van de AV1 omdat Rifugio A. De Luca nog gesloten is. Links op de foto een dode slang, type niet gekend. De slang heeft een lengte van zowat zestig centimeter.

Ook in dit gebied zitten er heel wat marmotten. We zien er nu ook over de sneeuw lopen, dus daar zijn die beestjes helemaal niet bang van.

Tegen de middag zijn we aan Rifugio Citta Di Fueme (1.918 m). Hier zien we voor het eerst koeien buiten lopen. Iedereen zit er binnen want buiten staan er enkel banken in de blakende zon. In de rifuge hebben we warme pasta gegeten.

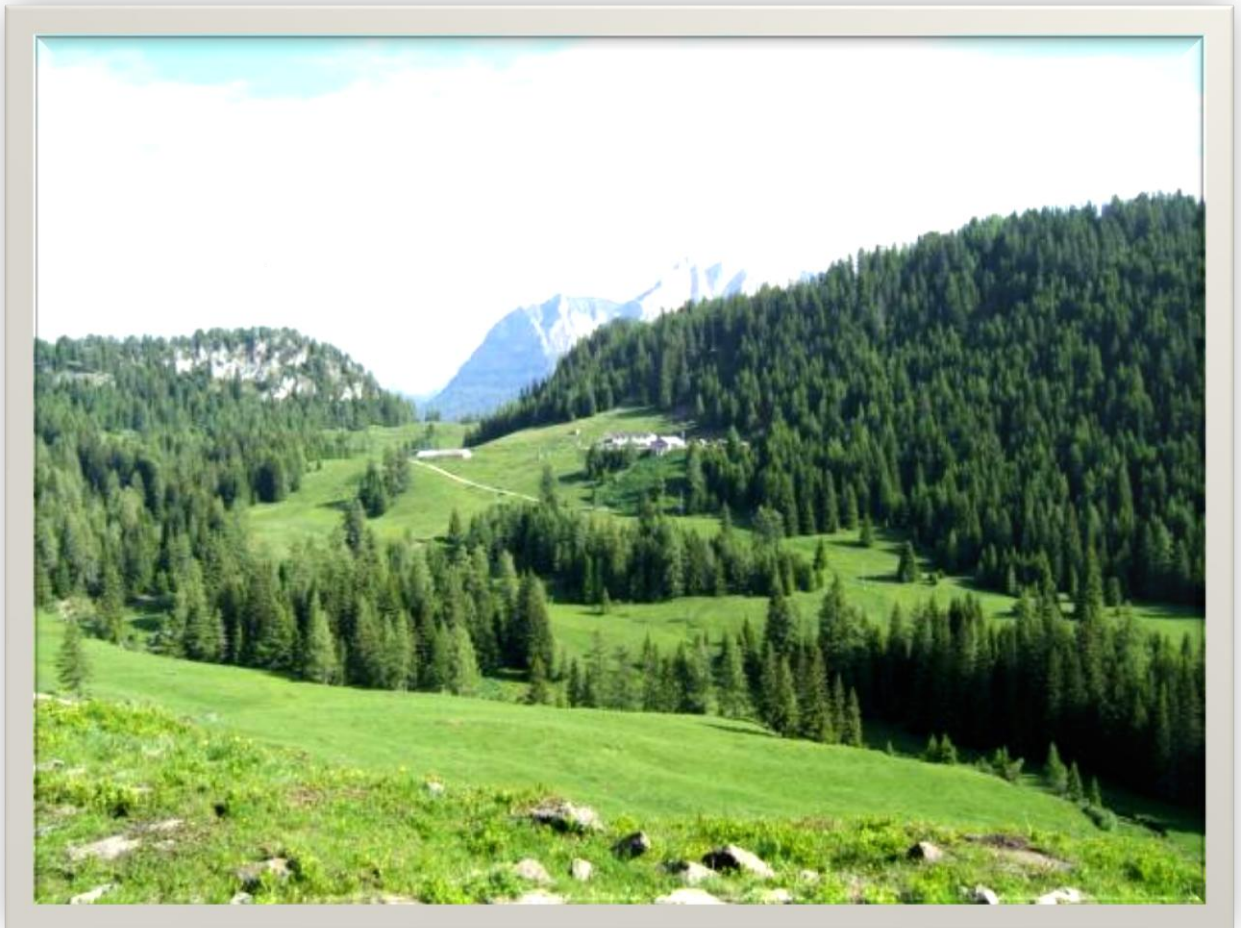

's Avonds genieten we terug van een lekkere Italiaanse maaltijd. En zoals altijd drinken Ludwig en Marie Paul water bij het eten en André rode wijn.

Vrijdag 19 juni 2009

- Van : Rifugio Passo Staulanza 1.768 m
- Naar : Rifugio Vazzoler 1.714 m
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 1.050 m
- Dalen : 1.100 m
- Duur : 9 uur

Eindelijk gaat ze nog eens plat op de buik voor mij

Na een flinke klim komen we aan Rifugio A. Sonino (2.132 m). De refuge is al open.

Achter de rifuge dienen we een kleine col over te klimmen en krijgen dan het mooi meertje Coldai (2.143 m) in het zicht. Het meer ligt nog deels dicht gevoren wat het extra mooi maakt. Voorbij het meer wacht ons een volgende klim.

't Is hier schoner dan in Duffel

Zicht op het Lago di Alleghe (966 m)

